

Akademik Vladimir Paar je svestrani, jako aktivan čovjek kako u svim područjima znanosti, tako i u svim područjima života. Prošao je niz velikih sveučilišta kao gostujući profesor, napravio nekoliko modela teorijske nuklearne fizike koji se po njemu zovu, i uza sve to stvorio četvero djece. Uvijek zanimljiv sugovornik :)

Vladimir Paar je akademik HAZU (od 1992.) i profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu. Kao gostujući profesor i znanstvenik proveo je ukupno sedam godina na inozemnim znanstvenim institutima i sveučilištima (Niels Bohr Institute Kopenhagen; Technische Universität München; International Center for theoretical physics, Trieste; Johann Gutenberg Universität Mainz; Centre de spectrometrie nucleaire Orsay, Paris; Institut für Kernphysik Jülich; Universidade Federal Rio de Janeiro; University of Sussex, Brighton; Oxford University; JINR Dubna, Moskva; Natuurkundig Laboratorium, Free University Amsterdam; Brookhaven National Laboratory; University of Maryland; Lawrence Livermore National Laboratory, University of California Berkeley itd.). Autor ili koautor je 312 znanstvenih članaka, od čega su 232 znanstveni članci objavljeni u znanstvenim časopisima i 80 znanstveni članci objavljeni u znanstvenim knjigama i zbornicima.

Također je autor više knjiga, školskih udžbenika, priručnika i zbirki, stručnih publikacija i patenta. Objavio je preko 50 stručnih radova o razvoju obrazovanja. Znanstveni radovi obuhvaćaju različite znanstvene tematike: razvoj modela grozda (klastera) i vibracija CVM za atomske jezgre; vezanje neelastičnih stupnjeva slobode i transfera parova metodom vezanih kanala; otkriće Wardovih identiteta za elektromagnetske prijelazne vjerojatnosti i statičke momente; otkriće QQ izbornog pravila za normalne i razvezane vrpce u atomskim jezgrama; otkriće i primjena paraboličnog pravila ("Paar's parabolic rule") za protonsko-neutronske multiplete u neparno-neparnim jezgrama; matematički dokaz ekvivalencije simetrijskih modela TQM i IBM na razini reprezentacija i modela FQM; otkriće prve egzaktna supersimetrije za neparno-neparne bozonsko-fermionske sustave atomskih jezgri i hiperjezgri; otkriće novog bozonsko-fermionsko-fermionskog modela OTQM/ IBFFM; novi fraktalni model za izotopni sastav kemijskih elemenata u svemiru; otkriće logističke jednadžbe s "rupama" za tranzijentni kaos i "procuravanje" kaosa; tranzijentna kaotičnost robota u nelinearnom dinamičkom modelu; uvođenje metode enkripcije pomoću tranzijentnih kaotičnih sekvenci; fraktalnost regularnog i kaotičnog ponašanja bioloških oscilatora; primjena robusne statistike u kliničkoj medicini; uvođenje istraživanja kvantnog kaosa i regularnosti u bozonsko-fermionskim modelima i prva primjena na nuklearne spektre; otkriće novog algoritma GRM za repeticijske i super-repeticijske mape DNA sekvenci; primjena GRM algoritma za otkriće superperiodičnih regulatora u genomu čovjeka, neandertalca i čimpanze; otkriće novog DNA "jezika" s nekodirajućim kodonu sličnim trinukleotidima CLT; stvaranje nove teorije o postanku života (genetskog koda) kao realizacije optimalne matematičke simetrije i supersimetrije ("symmetry forcing").

Akademik Vladimir Paar je kao umirovljeni fizičar govorio o odnosu religije i znanosti i dao je uvid u stajališta nekih od najvećih fizičara na tu temu. Tako je istakao da su i Einstein i Newton bili veliki vjernici jer su proučavajući svijet došli do određenih zidova svojih spoznaja. Također je ispričao učenicima par zanimljivih anegdota iz života najpoznatijih fizičara kao i zanimljive informacije o njima koje bi bilo teže za naći kao npr. da je Newton bio i veliki alkemičar i da je upravo iz bavljenja alkemijom došao do ideje o gravitaciji. Tako su saznali i da je Einstein 1910. objavivši svoju opću teoriju relativnosti osnovnu jednadžbu malo promijenio da bi ispala kao dokaz dotadašnjem učenju da je svemir vječan. Ti su samo jedni od mnogih primjera što se zanimljivo moglo čuti na predavanju. Nakon predavanja svakom učeniku je dano da sami odluče kakav je to odnos znanosti i religije.